

Af Jenny Vijayarankan Husted

Cecil sendte en mail om jordens folk
der handler om intimitet og feltarbejde næste gang
vil jeg måske have en samtale med Nanna Hauge
om feltarbejde på hospice
hvis det ikke er for meget

Jeg bladrer alle mine notesbøger igennem
fra dengang
og ser at det bliver mere og mere rodet
i 2013 flere og flere tegninger
af skrigrigende munde og nærmest ulæselige skriblerier
kan jeg integrere mit nye selv i det gamle
not not me not not not me fjerde generation
kamæleonen er gennemgående
hvem er jeg,
nu jeg ikke er mig nu jeg ikke er
feltarbejds mig
en bedre
rummeligere
mere tilgivende og medfølelse og kærlig og alt muligt andet
godt og sødt og ordentligt
mindre angst menneske døden er uundgåelig adskillelsen også
tomhed

men nu prøver jeg at få styr på koncepterne
proppe ting i kasser og skabe afstand
du er her og de er der
og du kan godt skrive om dem
og forholde dig kritisk uden at gå i stykker
det ødelægger ikke oplevelsen
eller dig
men det gjorde det
var min oplevelse i fænomenologisk forstand
og derfor sandt at det krævede en fænomenal overnaturlig overmenneskelig
umenneskelig
uoverkommelig kraft at skabe distancen og det analytiske perspektiv
at det ødelagde min erfaring af det gode og smukke og fine
det autentiske nærvær
øjeblikket uberørt og ægte
stod tilbage som en rodebutik af mudder og runde former tvunget ned i
trange
klodskasser

et menneske som havde fundet sit kald og sin stamme og sit hjem
sig selv
og måtte slippe mig igen
for det kunne ikke være rigtigt
det måtte ikke bare være det
der måtte være mere bag facaden
en sandhed at afdække en virkelighed at skrive frem
en etnografisk nutid som ikke er nu men før og som ikke vil mig noget
ondt
en forstyrrelse på balancenerven
det tog år at komme over
og blive hel
hel som hvem
hel som hel fra helvede
og tilbage igen
min ven

nu bor du i mit hjerte lille du
som viklede kæder ud på gæstehuset og talte om din kæreste og
hvad der skulle blive af ham
når du var væk
du splittede alle op i
gode og onde
der var nogle der kaldte dig syg i hovedet
først senere forstod jeg at jeg var en af de gode
for at andre kunne være onde
Chester the molester ham glemmer jeg ikke
leopardbamsen du i det mindste ved hvornår kommer
ikke som andre i din barndom
jeg følte sådan med din smerte at den var som min
og brugte måneder på at læse Levinas og prøve at forstå
det han skrev om den anden
og andre måneder på at forstå
hvad er forskellen på empati og medfølelse
og kan vi overhovedet skelne og kan vi overhovedet føle det
eller følge det
andre føler
skal vi det
hvornår skelner vi
var jeg en af dine gode frivillige fordi jeg ikke skelnede
og lod din smerte og dødsangst være min

pludselig forstod jeg
at jeg ikke kunne
skrive
noget
før det her var forbi
i mange måneder
kiggede jeg på skærmen og lavede nye dokumenter og nye dokumenter
og forsøgte at få hold på
hvad der var virkeligt
og sandt og ægte og
at overbevise mig om
at jeg kunne skrive et speciale som
ikke ødelagde det sande
men synliggjorde
det
men det vigtige er usynlige for øjet og nærmere umuligt at nedfælde på skrift
mellemmummene
den betydning vi skaber i pauserne mellem linjerne, ordene
prøvede jeg at bruge
at sætte forskellige tider og steder og virkeligheder sammen
i montage
forsøgte jeg
gentagne gange fejlede jeg
det jeg prøvede at indfange undslap igen og igen
eller læste sig nostalgisk og romantisk

åh smukke ord og nærværslængsel
ubetinget kærlighed hvad er det på skrift
splittelse
udmattelse
udmalkning
hvidvaskning
alt for mange ord og teorier som ikke passede
helt
en felt der blev affortryllet
alt det smukke
det var jo bare mindfulness i flot papir
se hvordan de bruger disse simple redskaber til at skabe autenticitet
hvorfor så du ikke det
hvorfor oplevede du det så
smukt
er det virkelig sandt
var det som du oplevede det

hvad er sandt og hvem er du og hvem er de
hvad var deres bagtanker er de bevidste om det de gør
deres fundraisings
ritualer der fejrer at vi er blevet frivillige
til tjeneste
de begaver os med buddhafigurer og en lille tekop
i ceremonien der mindes de døde
højtidelig højtlesning af navnene

jeg kan ikke skrive dem her
for de er ikke sande
dem der står i min rapport
de sande er i hjertet
se hvordan de indrammer oplevelserne så de
må opleves smukke
uanset om du ser ham brække sig i dit skød
og bagefter må tørre op
om du vasker en nøgen krop opsvulmet af væske og bulnende ud de under-
ligste steder
uanset om du ser en kvinde vride sig i smerte med sår fra mund til anus
og du tænker hun har overlevet holocaust
hun siger ikke fra for smerten før det er for sent
og du ser på væggen bag hende og der hænger en tegning og der står Oma
og jeg stryger hende over håret og
tænker på min egen bedstemor
ligeså tynd som en vandrende pind
horisontal
kinderne indsunkne i det rynkede ansigt
næsen skarp som høgens
da hun var nær døden
smerten mærkes i min krop
hun forlader livet
snart
skal jeg også

Om forfatteren

Antropolog. Feltarbejde som hospicefrivillig hos
Zen Hospice Project i San Francisco.

Bestyrelsesmedlem i foreningen Nærvær omkring døende.
Jennys speciale *Øjeblikke af nærvær* kan findes på
foreningens hjemmeside.

